

ENTREVISTA FRANCESC MIRALLES

El 22 de novembre del 2011, ens va venir a visitar a l'INS Josep Brugulat l'escriptor Francesc Miralles, autor de *Retrum* i *El llibre de l'hivern*, *Interrail* i *un estiu a Irlanda*, llibres de lectura obligatòria a l'ESO.

→ **Benvingut al nostre institut i gràcies per haver acceptat ser entrevistat per nosaltres. Ens agradaria formular-li algunes preguntes relacionades amb la seva carrera literària i d'altres relacionades amb els llibres que hem llegit. A quina edat va començar a escriure?**

- Als 11 anys escrivia petits textos; als 28-29 anys vaig començar de manera més professional, amb més dedicació.

→ **Sobre què escriu normalment?**

- Faig una mica de tot: literatura infantil i juvenil, obres de psicologia. He fet de "negre literari", i últimament m'estan encarregant *thrillers*. Però bàsicament el gènere que més m'agrada és el juvenil.

→ **Abans d'escriure un llibre, investiga sobre el tema?**

- Sí, ho investigo. S'ha de preparar bé, has de saber com són els personatges, les accions, on se situarà. Un cop acabat el guió i recollida tota la documentació, després ve la redacció.

→ **D'on treu la inspiració?**

- De la vida real. *El llibre de l'hivern* està basat en un accident d'un meu amic que viu a Bellvitge i a qui vaig anar a visitar durant una llarga temporada per fer-li companyia a les tardes durant la seva convalescència. Simplement trec la inspiració de tot arreu, només has de mirar al teu voltant.

→ **Accepta bé les crítiques?**

- Sí, ho intento. Les útils et donen consells, m'agraden les crítiques constructives, les que et fan abans de publicar el llibre, perquè són per millorar. No critico mai una obra acabada. Però encaixo bé les crítiques.

→ **Somiava en ser escriptor?**

Quan tenia 9 o 10 anys estava enamorat d'una màquina d'escriure del meu avi perquè em feia pensar en les pel·lícules; m'agradava l'objecte i la sensació d'escriure-hi. De tant en tant li demanava i escrivia contes breus. Però en aquella època no tenia el desig d'escriure, el meu somni era viatjar i la música. M'agradava molt el piano, però sobtadament als 28-29 anys em va sorgir la necessitat d'escriure, després d'haver estat editor i d'haver escrit en nom d'altres.

→ **A què atribueix l'èxit de les seves obres?**

- L'èxit per a mi és un concepte relatiu. Per exemple, és un èxit estar assegut amb vosaltres fent aquesta entrevista, fent el que m'agrada. L'èxit és estar aquí. Intento ser honest amb el lector, no escric si el tema no m'interessa.

→ **Hi ha algun escriptor que l'inspiri en la seva creació literària?**

- En la creació no, però tot el que llegim ens influeix i cada llibre m'aporta tècniques i matisos diferents que després uso en els meus llibres. Aprens trucs d'altres escriptors.

→ **A quin lloc se sent més còmode per escriure?**

- A casa meva. Al matí no hi ha ningú. Al sofà, en companyia dels meus dos gats, o al tren o en una habitació d'un hotel si estic en un viatge per feina...; simplement a qualsevol lloc.

→ **Hi veu continuïtat en la seva carrera literària?**

- No se sap mai. Jo hi veig la continuïtat a un any vista, mentre tingui il·lusió per escriure. En aquesta vida tot és provisional.

→ **Procedim ara a preguntes més concretes sobre els seus llibres que ens proposen com a lectures obligatòries. Sobre *Interrail*, és una història inspirada en un viatge real o és fruit de la imaginació?**

- És real. Vaig fer molts interrails i un va ser amb un amic per l'est d'Europa. Això de viatjar et serveix per documentar-te sense necessitat d'obrir un llibre per informar-te del lloc que visites. O sigui, viatge per gauderia. Val més anar-hi, mirar i descriure-ho directament.

→ **Els personatges que hi intervenen són creats a l'atzar o hi manté alguna relació?**

- Estan inspirats en ambients propers. En *Koshi* era un veí meu japonès i la seva manera de ser complia amb les característiques del personatge del llibre.

→ **Hi haurà una segona part d'*Interrail*?**

- De fet *Interrail* és la segona part d'*Un curs d'estiu a Irlanda*. Volia fer la tercera part de la trilogia, però l'editorial em va demanar que no l'escrivís.

→ **Pel que fa a *El llibre de l'hivern*, el nom d'en Joel està inspirat en alguna altra persona real?**

- En Joel... és ideal trobar un nom que no sigui comú. En aquell moment, el nom de Joel no s'usava gaire; el vaig agafar de l'actor Joel Joan i em vaig inspirar en el meu amic de Bellvitge, que em va explicar, en la seva època de convalescència mentre passàvem les tardes jugant a dòmino, tota les històries del seu barri. En *El llibre de l'hivern* també hi apareix la meva necessitat de viatjar per pobles abandonats de la Cerdanya; el *leif motive* de viatjar, d'escapar, és la història de la meva vida. És un aspecte biogràfic perquè em resulta insuportable estar a la ciutat.

→ **D'on ha tret la idea del noi que col·lecciona els noms de les papallones?**

- D'un home real, que m'explicava molt sobre elles, i em fascinava molt. De fet col·leccionava el nom de les papallones en diferents idiomes. Deia que en cada idioma el so de la paraula i la posició de la boca imitaven l'aleteig de la papallona.

→ **I ja que parlem de sons, una curiositat. Quina és la paraula que més li agrada?**

- No hi havia pensat mai en això. *Desig* és una paraula que m'agrada perquè té una fonètica musical. I també la paraula *papallona*, pel que hem comentat abans.

→ **I ja per acabar. Quin és el seu llibre de capçalera? Un llibre que l'hagi marcat?**

- *El mago*, de *John Fowles*. Va suposar un punt d'inflexió en la meua vida als 23-24 anys.

→ **Moltes gràcies, Francesc. Ha estat un plaer compartir aquest moments amb vostè.**

Aina Palomer Sitjà i Pau Juscafresa Rodeja